

spørgsmål vil regeringen som hidtil holde den nærmest mulige kontakt med folketingets partier samt med erhvervslivets og arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Det nordiske samarbejde vil altid indtage en fremskudt plads i vor udenrigspolitik og i vort folkelige og kulturelle liv. På det møde, der blev afholdt i sidste uge her i København mellem de nordiske statsministre og Nordisk Råds præsidium, drøftede man bl. a. spørgsmålet om en omlægning og rationalisering af Nordisk Råds arbejdsformer. Rådet har i de 10 år, hvori det har eksisteret, vist sin berettigelse som forum for nordiske parlamentarikeres og de nordiske regeringers arbejde med fælles problemer og forsøg på stadig at uddybe og udvide det nordiske samarbejde gennem aftaler, lovgivning og administration. På grundlag af de indhøstede erfaringer har man ønsket at udstrække udvalgsarbejdet, så det i højere grad finder sted mellem Nordisk Råds sessioner. Arbejdet i selve rådssessionen skulle herved få en større koncentration og blive mere effektivt og samtidig placere Nordisk Råd stærkere i den offentlige bevidsthed.

Den danske regering vil søge at fremme muligheden for oprettelse af et særligt nordisk fond, der kan lette finansieringen af specielle opgaver inden for uddannelsen, forskningen og kulturlivet i almindelighed, opgaver, om hvilke der er nordisk enighed.

Regeringen har med tilfredshed konstateret de stabile forhold i grænseområdet og tilsiger de danske sydslesvigere fortsat støtte til det folkelige, kulturelle og kirkelige arbejde.

Jeg skal herefter gå over til at sige nogle ord om den indtrådte bedring i den danske økonomi.

Da folketinget trådte sammen for et år siden, var den økonomiske situation anspændt. Det økonomiske forlig var godt 3 måneder gammelt, og dets virkninger, der var blevet forsinket på grund af omsætningsafgiftens placering i engrosleddet, havde netop begyndt at vise sig. Åbnings talen den 2. oktober 1962 måtte nødvendigvis indeholde en alvorlig økonomisk advarsel rettet mod et fortsat indkomstkapløb ved de afgørelser, der skulle træffes i de første måneder af indeværende år. Den økonomiske balance var ikke i orden, valutareserverne faldt, presset på arbejdsmarkedet var meget stærkt, navnlig i byggesektoren, og der var grund til at frygte, at nye indkomstforøgelser og omkostningsstigninger ville forværre valutastillingen, så eksporten og beskæftigelsen ville lide derunder. Uden økonomisk balance kunne den fulde beskæftigelse ikke fastholdes, og uden økonomisk balance ville samfundet ikke have basis for nye fremskridt.

Regeringen fulgte omsforligets sanerende hensigt op ved i november at lægge et samlet program for byggeriet i hele 1963 i stedet for som hidtil at klare sig igennem med igangsættelsestilladelser fra kvartal til kvartal. Herved tilstræbtes en afdæmpning i påbegyndelserne af nyt byggeri med det formål at opnå en hurtigere færdiggørelse. Det lykkedes; i alt fik vi i 1962 færdiggjort 33.400 boliger; det er 2.000 flere end året før og 7.000 flere færdige boliger end 5 år før.

Også udviklingen i statens udgifter gav anledning til alvorlige overvejelser. Ved omsforliget søgte man bl. a. ved at lægge en bremse på udgifternes stigning at opnå et kasseoverskud for finansåret 1962-63 i stedet for det foregående års underskud.

Det nylig offentliggjorte statsregnskab for 1962-63 viser, at de aftalte konkrete besparelser på ganske få undtagelser nær er opnået. På andre områder, bl. a. hvor der er tale om tilskud i henhold til gældende lovgivning samt vedrørende anlægsbudgettet, er udgifterne blevet større end skønnet i foråret 1962. Også på indtægtssiden er der sket overskridelser i forhold til skønnene — dog forholdsvis mindre. Det samlede resultat er,